

1-22 S.

1928. 1-18

VOL. 25. ÉV

1927 január 1.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 1. SZÁM

UJÉVKOR

— No, komám, ojjan bódog ujesztendőt kívánok kendnek, amijjet kend kíván nekem.
— Meg is esz akkor engem a fene.

M. N. MUZEUM KÖNYVTÁR
Hírlapkönyvtár
II. növekedéskönyvtár
1927-9... SZ.

HALHATATLAN MAGYARSÁG

Óh halottja s halotti menetje magadnak,
 Megtördelt drága-Magyarország!
 Ez a lebukó nyugati Nap
 Látott már egyszer téged komorabb, de vadabb
 Csapatokban zúdulni nyugat iránt
 A keleti szél iszonyú szárnyán,
 Akkor is néprengés vetette ki ősi
 Talajából szívós gyökered
 S vértenger dagadó sodra sodort
 Hömpölygőn idegen szigetek felé.
 Akkor is ily csonkán, vérben, gyászban, de szilaj,
 Konok elszánással döngetted kapuját
 Az előtted becsapott Jövőnek.
 Kicsavartad sorsodat a rád haragos
 Isten markából, s lekötötte a béke
 Kerengő fájához csataménedet, és
 Kiszakitottad a Kárpátok vas övét
 Rémuült rabszolgák országa közéből,
 Sátrat emeltél az Ung vizek árján,
 Kopjád zúditva vetted a szőke Tiszára,
 S átgázolt sovány paripád
 A gögős Ister folyamon is.
 Megráztad Pannonia szélén
 Sok idegen király szőke szakálát,
 És ezer évig forgattad malmodat, amely
 Lánglisztet örölt rohanó fajodnak.
 Akkor is a gyáva Halál
 Marta serény sarkadat, és te
 Fölrugtd az álnok ugatót,
 Magad irtál sorsot a Történet levelére
 Véрпиros betűk özönével.

Óh hát most mért ne mosolyognál
 Vak éjszakánkba csillagot, árva Remény?
 Mért lenne most időtlen időkig ránk szegezett
 Koporsó fedele a fejünkre szakadt ég?
 Hiszen a magyar századok tragikus körbe kerengő
 Hajrája: váltakozó halál és ujjá születés
 Hullámvonalába remeg;
 Minden feloromló diadalra
 Mély örvénybe zuhanás éje rogyik
 S minden Golgotha gyásza után
 A koporsóból kitörés
 Gyönyörű husvét hajnala ragyog.
 Most állott volna meg az Idő fölöttünk
 A léttelen álom kódéba fagyasziva és
 Világ országútján orvul leterítette
 Szegény fajomat?
 Nem!
 Mi szörnyű kinok kamatát
 Fizettük az Élet Urának.
 Ha törvény zúgatja a csillagokat.
 Neked élned kell még, csonka magyar!

OLÁH GÁBOR

GYEREK NÉLKÜL

Yorkville környékén az egyik miszisz kijelentette, hogy neki nem kell gyerek, mert ő ugyan nem kel fel az ágyból, ha sir a bébi. Egyébként is van az ő bátyjának egypár gyereke, hát ad majd nekik egyet. Ő is ment a bátyjához és arra kérte, hogy adja oda az egyik leánykát hozzájuk, mert a misztere éjjelre dolgozik és ő fél egyedül a házban. Oda is adták a leánykát, de csak egy pár hétre. A miszisz azonban örökbe akarta és folyton taníttatta a kislányt, hogy ő a mamája. Mikor azután az igazi mama elment megnézni a kislányt, hát az ugyanesak mondotta neki, hogy maga már nem mama. Erre azután az igazi mama kapta a kislányt és vitte haza azonnal, mert ajándékba nem ad gyereket.

Erre azután a gyermektelen miszisz irt az öccsének az ókontariba, hogy jöjjön ki Amerikába, ő majd kihozatja. Ugy is történt s hogy az öccsének van két lánya, hát az egyiket magához vette a magtalan miszisz, de mikor a szülők vissza akarták vinni, hát olyan patália lett belőle, hogy még a "klájerhez" is elmentek. A mérges miszisz két barátnéját is elvitte magával tanúnak, de mégse sikerült a dolga, mert a kislány amerikai iskolába jár és megmagyarázta a "klájer"-nek, hogy miről van szó. A "klájer" pedig azt mondta a mérges miszisznek, hogy menjen haza, de hamar.

Azóta igen el van keseredve a magtalan miszisz, mert sehogy se tud kapni gyereket ajándékba.

AKKOR JÓ

Az öreg Kohn kiválaszt a fia számára egy gazdag lányt.

— Az egy jó parti, — mondja — menj el és nézd meg.

A háztűznéző után megkérdezi a fiut:

— Na, hogy tetszik?

— Tudod, tata, egy drasztikus hasonlattal élve, ronda.

— Akkor jó, — mondja az öreg Kohn.

— Jó? — hüledezik a fiu.

— Hát persze, elvégre neked nem egy drasztikus hasonlattal kell élni, hanem vele.

VIDÉKI KRÓNIKA

PERTH AMBOY környékén "szubmarin"-nak hívják egy misztert. Ezt a nevet onnan kapta, hogy egyszer a vízbe akart fulladni és kis ujjának köszönhette szerenés megmenekülését, mert belekapaszkodott egy kötélbe, amivel a ladik volt kikötve és szerenésen partra jutott. A minap munkába akart menni és mivel kissé elaludtak, a Berti fia el akarta vinni a gépen. De mert hüvös volt, krenkolni kellett és az automobil gérben volt, még pedig hátulsóban és szaladni kezdett minden parancs nélkül. Az apa és fiu bámulva néztek egymásra, gondolták, majd megállítja a kapufélfát, de a masina csak ballagott tovább magával vitte a kapufélfát és a kaput. Erre már megijedtek, hogy elmegy és sose látják többet. Neki szalad a Buda Samu kerítésnek előlről és oldalt a másikon kifelé. Berti nyullá várt és papucsban szaladt a megvadult gép után és folyton kiabálta neki: "Hó! hó!" Végre sikerült is a rakoncátlan jószágot megfékezni Siposék közelében. A gép alig sérült meg és hozzá még idejében eljutottak a munkába. Fe! is fogadták, hogy ezután megnézik, hogy indításakor ninesen gérben a motor?

A minap Perth Amboyban egy nyilvános vaesorán egyik magyar tárogatót vitt magával és azzal kísérte a bus hazafias nótákat. Előkerültek a kurucnóták a nagybajuszu Tóth Sándor bácsi rendelésére, a Szózat a borotvált Bányácski rendelésére és más régi síró magya dalok a

Szántay rendelésére, aki most élvezte, hogy nem ő neki parancsot adnak, hanem ő parancsolhat másnak. Mikor már a hangulat magasabbra emelkedett, tréfás kuplék is előkerültek. A tárogató magyar dalolta azokat. Egyszer egy olyan darabot énekelt, amiben egy öreg végrehajtóról és fiatal feleségéről volt szó és az öreg panaszkodott, hogy nem tud már licitálni. Az egyik deres magyar Rogansról hangosan felsóhajtott: "Ez én rám vonatkozik". Csak későn vette észre, hogy mennyire elárulta magát.

Phillipsburgon az egyik misziszt elővették a szomszéd misziszek karácsonykor és arra kérték, hogy menjen el velük a templomba. Miután azonban istentagadó a miszisz, hát nem igen hajlott a szép szóra, de azután mégis csak engedett a sok kérésnek és elment ő is a templomba, ahol a sok imádság, meg azután a prédikáció úgy elfogta a szívét, hogy templom után lefeküdt az ágyba és fel se kelt egy álló hétfőig. Meg is fogadta, hogy egyhamar nem megy a templomba, mert neki igen árt az imádság. Meg is üzent a szomszéd misziszeknek, hogy őt ne hívják többé a templomba, mert ugye megyen.

Papválasztás volt Thorpen és mikor összegyűlt a választó közönség, volt nagy vaesora. Vaesora után a tiszteletes ur felszólított egypár hívót, hogy adjanak kifejezést annak, miért is jöttek össze. Felállt erre az egyik bodi és nagyhangon elkezdte, hogy így

is meg úgy is, erre meg amarras a végén nagy lekesedéssel kivágta, hogy "ennyi az egész!" A második bodi izgalmában teljesen megfeledkezett arról, hogy mit is akarnak tőle és csak a fület mozgatta, ami annyit jelentett, hogy beszéljen helyette a tiszteletes ur. A harmadik bodi erre ajánkozott, hogy mindent megmutat a pézen, mert ő régi amerikai. El is mentek a legközelebbi házig, de ott már keresztben állott a bodi előtt a világ, a tiszteletes urról is megfeledkezett és se szó, se beszéd, csak belemarkolt a töött káposztába, ami ott rotyogott a főzőkályhán. A tiszteletes ur erre megszólalt:

— Ejnye, ejnye, azt már mégse gondoltam, hogy a thorpei magyaroknak villa se kell a töött káposztához.

A bodi pedig visszavágott nagybüszkén:

— Nem is, mert nékem ez tanult mesterségem!

Azóta nem tanácsos megkérdezni a thorpei bodiktól, hogy mivel eszik a töött káposztát.

A NIAGARÁHOZ VALÓ KIRÁNDULÁSOK

alkalmával, ha Buffalo városát és a világhírű Niagara Falls-ot felkeresi ne feledjen el betérni a River Roadi magyar vendéglőbe, a Riverside Park sakán levő magyar vendéglőben elsőrendű frissítőket kaphat és figyelmes kiszolgálásban részesül.

SZÓKA IMRE s FIA

2809 Niagara St. Buffalo, N. Y.

MAGYAR

TEMETKEZÉSI

VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEGFENYESEBBTŐL A LEGEGYSZERŰBŐL A LEGJUTÁNYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

A RÉGI IDŐKBŐL

ZÓLYOMI ADOMÁK

Kedves, szeretetreméltó ur volt Skrobina, Zólyom város polgármestere. Régimódi férfi, aki emberemlékezet óta vezette már városát. Unták is már az öreget, de nem lehetett tőle szabadulni. Kibuktatni a polgármesterségből nem lett volna illő dolog, mert derék, becsületes ember volt, de nem is sikerült volna, mert a pátriciusok előtt népszerű volt az öreg ur. Kitalálták hát, hogy úgy szabadulhatnak csak meg tőle, ha felléptetik képviselőnek. Nagy nehezen vállalta is a jelöltséget az öreg.

Egy szép napon azonban megérkezett a függetlenségi párt megbízásából Zólyomba Kováchy Kálmán lutheránus lelkész, kitűnő tót és magyar népszónok, hogy föllép Skrobina Mátyás ellen. Nagy lett az ijedelem Zólyomban és óriási küldöttség szaladt fel Pestre Kossuth Ferenchez s nagyon megkérték, hogy léptesse vissza Kováchyt.

— Kérem, elnök ur — rémüldözött a deputáció vezetője — még ki találja buktatni az a fránya Kováchy Skrobinát és akkor ott marad a nyakunkon az öreg örökre..

Kossuth jót nevetett ezen s Kováchy visszalépett s Zólyom egyhangulag választotta meg képviselőjévé Skrobina Mátyást.

A HITVESTÁRS ÉS A KÉPVISELŐ MANDÁTUMA

Boldogult Benedek János beszélt: — Amikor először kezdtem hirdetni népennél az általános titkos választói jogot, a módosabb gazdák nagyon ellenkeztek: sok még a pallérozatlan, hiszékeny, könnyen elbolondítható ember, nem érett meg erre a mi népünk. — Ej, ej, atyámfiai — vettem ellenük — hogy mondhatják azt, hogy a nép még nem elég érett a választói jogra?! Hiszen, ha minden nagykorú ember elég érett arra, hogy hitvestársat válasszon, holott a hitvestárs mandátuma egész életre szól, hogyne

lenne elég érett arra, hogy képviselőt válasszon, holott a képviselő mandátuma csak öt évre terjed?!

Időszaki választáson lépett fel Eötvös Bálint a vaáli kerületben függetlenségi jelöltnek. Vele szemben azonban a kormánypárti Szüts Jenő győzött. Nagyon szégyelték ezt a vaáliak s pár hónap múlva rendes választásoknál meg is választották Eötvöst képviselőnek. Röstelte ezt a Szüts főkortese, Horváth István, annál is inkább, mert ahányszor az Eötvös bicskei főkortese, Pusztai István, találkozott vele, az mindig gunyosan azt kérdezte tőle:

— Hogy van kee, István bácsi?

Étte a méreg szegény Horváth Istvánt és elhatározta, hogy bosszút áll Pusztain. Tudta jól Horváth, hogy Eötvös Bálint nem fizette ki a bicskei választók napidiját és fuvardíját. Várt hát egy kicsit. Elmúlt a tél, ki is tavaszodott s már aratásra készülődtek, amikor Pusztai egy szép napon levelet kapott Burg ügyvédőtől, az Eötvös Bálint irodavezetőjétől. Így hangzott a levél:

— Kedves Pusztai barátom! Legyen szives vasárnap mindkét bicskei templom előtt kihirdetni, hogy hétfőn a féltizes vonattal Bicskére érkezem és embereinknek kifizetem a fuvarokat, meg a napidijakat. Rendeljen kontónkra Hagenbach kocsmárosnál minden embernek egy marhapölköltet és félliter bort.

Ki is hirdettette ezt rendjén Pusztai uram, megrendelte a pörkölteket és kihozatta a félliter borokat is. Előkereste a padlásról a nagy Eötvös-zászlót, a koci oldalához erősítette és úgy hajtattott ki nagybüszkén az állomásra. Kifelé menet, Horváth-tal találkozott, rá is kiáltott büszkén:

— Nem jön kee velem, István bátyám?

— Nem érek rá — felelte az — aratás ideje van!

A vonat meg is érkezett pontosan féltizkor, de Burgot ugyan hiába várta Pusztai uram. Nagy szégyenkezve

lecsatolta a zászlót és mérgesen a koci fenekébe dobta. Ő pedig kerülő uton ódalgatott a szőlőbe, ahonnan csak napok múlva mert hazatérni, mert a feldühödött nép, amelyet nagydolog időben a kocsmába bolondított, ugyan talán még meg is kövezte volna. Akkor már ráeszmélt Pusztai, hogy a Burg levelet Horváth István írta, ez volt az igazi kortesbosszu.

A LEGRÖVIDEBB PROGRAMM-BESZÉD.

Egyik felvidéki kerületben felléptették egyszer Hunyady László grófot, aki választóinak a következő programbeszédet tartotta:

— Hunyady László gróf vagyok, a többit majd elmondja barátom, Emich Gusztáv.

Ennél velősebben csak az öreg Zámolyi beszélt a köbökuti kerületben, amikor így szólott derék választóihoz:

— Tisztelt polgártársaim, mit akartok: beszédet vagy bort? Mert ha beszédet akartok, akkor nem kaptok bort; ha pedig bort akartok, akkor nem kaptok beszédet.

A kitűnő választók természetesen inkább bort akartak és meg is választották képviselőjükké az öreg Zámolyit.

Való igazság az is, hogy amikor az egyik gróf, aki később pártelnök és miniszter is lett, először lépett fel képviselőnek, így kezdte első programbeszédét:

— Igen tisztelt parasztok..

ELŐRE

Kohn megkéri az öreg Blautól a lánya kezét.

— Rendben van — mondja Blau, — de a hozományt nem kapod meg most, csak az esküvő után.

— Micsoda bizalmatlanság ez, hogy esküvő után — mondja Kohn — én is az esküvő előtt kérem meg a lányát, nem pedig az esküvő után.

DRÁGA

— Hogy volt a kabátod?

— Tizezer korona.

— Mi az, te olyan drága kávéházba jársz?

INKÁBB ELMEGY

A rabi egyszer elutazott és a bocher éjjel beosont a rabiné hálószobájába.

A rabiné felriadt és elkezdett nagyon kiabálni.

— Na, na, ne kiabáljon — szölt a bocher — inkább elmegyek.

— Von e elmenés ist ka Red — ordította az asszony — aber e Chüzpeist es doch.

LEVÉL JÁNOSI ZOLTÁNHOZ

Debrecen, 1926 szeptember 16.

Mért haragszol én rám Gyarmat erős papja?
Mért van a kezében rámszegezett kopja?
Vagy ha nem kopja hát kétgombos vasbunkó?
Szoruljon alá száz Bethlen-féle mungó!

De ne szoruljak én, 'sz mindig szerettelek.
Nevedtől visszhangzik most is ez a telek,
Aholott vagyon az én bús lakozásom,
Aholott heverek magamvágta sáson.

Heverek és lesem a Hold kifliszarvát,
Amint feltűnik a rongyos fellegen át.
Heverek és lesem azt a kuvaszt is ám,
Amelyik olyan nagy, mint az én hű Tiszám,
De amelyik eszi a szőlőm' orozva,
Hogy ne legyek ősszel nagyon beborozva.
Lesem, hogy lelőjem, de most nem jön erre,
Ügylátszik, ma nem is kerül sor fegyverre.

Eb nem jön, de j'esz Te, felhőből foszlasz ki
Előbb csak olyan vagy, mint Jeromós Laszky,
Azután olyan, mint hős drégeli Szondi,
Később az alakod: bikafogó Toldi.
Csakugyan olyan, de a feje letünvén,
A te fejed nő rá, hevenyészve, fürgén.
Ez oszt meg is marad, Te vagy az egészen.
Ezt már nagy örömmel tudomásul vészem.
Üdvözöllek is, de tán tettem botorúl,
Mert számra az arcod szörnyen elkomorúl.
Kopját kapsz kezembe s leböksz vele hozzám,
Mire egyet visít a kuvik a bodzán.
Aztán átalakúl kezembe a szerszám,
Gombos vasbunkó lesz! Eláll a szemem, szám!
Emeled, forgatod, mint igazi Sámson.
Jaj, az én Zoltánom vele mindjárt rám som!
Alig gondolom el, kilódúl egy villám...
Dörren s a fal mellől elborúl a villám.
(Villát is hoztam ki, kutyát ütni véle,
Ha nem találná el jól a puskaféle.)

Ahol Te járkálsz most, bösz Jupiter járt ott,
Valaha, amikor villámokat gyártott.

Nagy sor az, ahogyan én most látlak Téged!
Még toporzékol is a két csizmás véged!
Mért haragszol? Ahán, sejtem is már talán:
Egy könyv fekszik szobád dolgozó asztalán,
Egy könyv van Tenálad, írta Kemény Gyurka,
E mián szövődött a haragod burka.

E mián, tudnillik kértem, hogy küld lge,
Ökrös Károly lesz, ki elhozza izibe.
De biz ő nem hozta, ebből gondolom hát,
Hogy nem is biztad meg vele azt a lomhát.
Nem adtad át neki, haragudtál érte,
Amiért a könyvet a nevemben kérte.
Haragudtál, mert még gyönyörködöl benne
S gyönyörűségnek rögtön vége lenne,
Ha naponként újra nem olvagathatnád.
Az ökrös nadrágját bizserélje hat nád!

Jó könyv is az nagyon, de most újra kérem,
Mert egy dolog miatt bizserég a vérem.
Kemény György ugyanis meglátogat engem
S öröömöm előtte tán hiába zengem,
Ha könyve nem lesz az asztalomon akkor,
Mire majd megérik az erdei vackor.
Akkorra ígérte jövedele napját.
Haragból örömrre, kérlek, Te is csapj át,
Örülj, hogy jön Kemény, ez a helyre legény,
A jó amerikai magyar gazdag szegény!

Szeretem én ötöt, szívesen is várom,
Süt-főz majd számára az én öreg párom,
Töltünk pár jó napot együtt Debrecenbe,
Aztán a botomat veszem a kezembe,
Kemény is az övét s hajnali harmatra
Átal gyalogolunk Tehozzád Gyarmatra.

Addig is öllelek, Gyarmat erős papja!
A feleséged a kézcsoksomat kapja!
A tiszteletem nagy, őszinte és tiszta,
Ezt írja Tenéked a vén

SIMON PISTA.

Jóralavó magyarok

Karácsonyi időben a következő jóralavó magyarok szereztek előfizetőköt a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Völgyi Gyula New York, (25 beteg), Sápos M. J. Duquesne, Pohl János Dayton, Vezendy Imre Pittsburgh, Hegedüs Pál Lackawanna, Tanay F. Detroit, Varga András Alpha, Nagy József Homestead, Baltovics István Trenton, Sápos M. J. Duquesne, Bácskay József Perth Amboy.

Mindnyájuknak köszönetet mond és boldog ujesztendőt kíván a Dongó.

VIRAGOS NYELVEN

Kohn, aki vidéken vigéceskedett, megállít az országuton egy autót.

— Pardon, uraság, nem volna szíves a kabátomat a legközelebbi faluig vinni?

— Miért ne — mondja az autó tulajdonosa, — de hogy fogja maga azt ott megkapni?

— Nagyon könnyen, — mondja Kohn, — mert ha uraságodnak nincs ellene kifogása, benne maradok.

RETTENTŐ

— Rettenetes ez az időjárás: egyszer hideg, egyszer meleg; az ember már nem is tudja, mit vigyen zálogba.

DR. MAJOROS JÁNOS MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Rendelő órák: Hétköznap d. e. 9-től
este 8 óráig. Vasárnap 2—5 óráig.

PETRÁS LAJOS ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS

Irodái:
1040 Guardian Building
8917 Buckeye Road
Telefon: Main 6530 Garf. 2110
Lakás telefon: Cedar 996.
CLEVELAND — OHIO

Krónikás adomák

Nagy Gyurkát nagyon szerették a csikszentmártoni székelyek és mégis elpártoltak tőle.

— Hát nem szerettek már? — kérdezte tőlük Nagy György.

— Dehogynem, dehogynem — felelte az egyik góbé — szeretjük mink most is a nagyságos urat, rá is szavaznánk mindnyájan, de nem lehet, mert az embereket a kormány ötven koronával — megfélebbezte.

EGYSZER VOLT SZÉKEN KUTYAVÁSÁR

A széki kerületben egy izben Révay Mór János, a kitűnő könyvkiadó és Szemere Miklós mérték össze ereiket. Minthogy féltek a peticiótól, vesztegetni egyik párt sem mert, a legfurfangosabb fogásokat találták ki a választók megnyerésére. A Szemere Miklós kortesei közhírré tették, hogy a jelöltjük, mint aféle sportember, szenvedélyes kutyabarát, szép magyar komodorokat, kuvaszokat, pulikat keres, jó pénzt fizet érte. Jöttek is a választók csüstül az ő vemhede, gubancos korcs kutyáikkal. Az egyik ezer koronát kért az ebért.

— Ejnye, ejnye, hát van szive ezer koronát elkérni ezért a fogatlan, vén kócos komodorért? — ripakodott az egyik polgárra a kortes.

A polgár pedig önérzetesen felelte:

— Nagy kutya ám ennek a komondornak a gazdája és ha akar, nagyon tud ugatni.

DRÁGA MARHA

A Mártonffy Márton kortesei végigjárták a szamosújvári választókat s kézzel fogható argumentumokkal próbálták őket megnyerni. Az

egyik lókereskedőre is rátörtek s javában gyömöszölték, amikor közbevetette magát a menyecske; pattogva kiabált a kortesekre:

— Ha lovat vagy szamarat akarnak, kaphatnak nálunk olcsón, de ez a marha — és ezzel a férjeurára mutatott — háromezer koronán alul nem eladó.

KÖZÖS BANK.

Marosujváron Justh-párti jelölt is volt, aki az önálló bank mellett korteskedett és munkapárti jelölt is, aki a közös bank hívének vallotta magát. Az egyik oláh községben ki is állott a munkapárti kortes a piacra és ékes román nyelven így világosította fel a népet:

— Fratilor! Látjátok ezt a papirpénzt? A közös bank nyomja ezeket. Ha ezt a bankot megszüntetjük, nem lesz többé bankó sem. Akkor csak egykoronás lesz, meg ötkoronás. Mit akartok hát? Közös bankot-e, amelyik ezeket a szép, ropogós papirpénzeket nyomja, vagy önálló bankot, amelyik csak egykoronásokat és ötkoronásokat veret? Ugy-e mégis csak jobb lesz ezután is a bankó?

Győzött is a munkapárti jelölt. Mégis csak jobb program volt a bankó, mint az ötkoronás.

KÉT HETI FELMONDÁSRA

A petrozsényi kerületben Rosenberg Ignác lépett fel akkor munkapárti programmal. Oláh nemzetiségi volt az ellenjelöltje. Járták a falukat, bizony igen rosszul fogadták mindenütt Rosenberget. Az egyik községben végül mégis hatalmasan megéljenzették beszédét, amikor azt az ő főkortese oláhuul tolmácsolta.

— Miért tetszett itt olyan veszettül az a beszédem, ami eddig sehol sem tetszett? — kérdezte a jelölt az ő főkortest-tolmácsától.

— Mert úgy fordítottam oláhra — felelte az — hogy a nagyságos ur öt esztendőre nem vállalja a képviselőiséget, csak felmondásra. Kiköti, hogy neki is joga legyen két hétre felmondani a képviselőiséget, de a választóknak is joguk legyen ennek ellenében két hétre felmondani a nagyságos ur mandátumát... Ez tetszett nekik olyan nagyon.

Meg is választották.

A NAPIDIJ

A Kossuth-párt leküldte Thaly Lászlót Kovásznára, a Zakariás János kerületébe. Nézzen körül egy kicsit. Le is ment Thaly. Beszélgetett, tanácskozott a székelyekkel. Estefelé, ahogy elkészönt, kiáll ám a sorból az egyik székely:

— Meeltósága, meeltósága, jó lenne ám egy kicsi napideej!

— Napidij? Miért?

— Haát eeljeneztünk.

— És mióta éljeneztek?

— Maár vagy heet óta, meeltósága.

— Ne mondja, hiszen tegnapelőtt még a nevetem sem hallották.

— Meegis eeljeneztünk, meeltósága. Ismeretlenül eeljeneztünk. Azt eeljeneztük, meeltósága, aki jönni fog.

Fel is ült Thaly az első vonatra és úgy elröpült, hogy sohasem látták viszont a kovásznaiak.

KATONA ÉS PÉNZ

A dobrai oláh kerületben Moskovitz Ivánnal szemben Hantos Elemér lépett fel akkor. Moskovitz, a régi képviselő, népszerű is volt a kerületben és mégis kiszorította onnan Hantos, mert a Hantos kortesei ezzel érveltek:

— Moskovitz katonai előadó volt, Hantos azonban pénzügyi kapacitás. Moskovitz elvitethet benneteket katonának, Hantostól viszont pénzt kaphattok. Mit akartok hát, román testvérek: katonák lenni vagy pénzt kapni?

A VONATON

— Azt hiszem, hogy ez a szőke ur képviselőjelölt, a barna pedig választó.

— Miből gondolod?

— Mert a barna akármilyen hülye viccet mond, a szőke harsogóan nevet.

ORVOSSÁG

— Na, itt vannak a porok. Ostya nem kell?

— Nem kérem. Zsidónak lesz.

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

BÓDOG ujesztendőt kívánok a misziszeknek mindközönségesen osztaszat is kívánok, hogy minden ugyüssör be, ahogy kívánik. Ne legyék hiányosságok semmibe se a farsangon se a bütbe oszt úgy járassák el mindég a kállaji kettést, ahogy szeretik. Eszt kívánom tisztza szivembül minden crajtos miszisznek.

Biverfószon meg kirándultak a bodik hárman egy szalmaözvegy misziszhe kérőbe. De hogy megérkesztek, hát nem tutták, mit mongyanak. Erre oszt a zegyik bodi magára vádolta a beszédet, merhogy ő a bős. El is monta a rigmust, akit megköszönt a miszisz, de maga hejett odakinálta a bodinak a züres lottyát megvételre. A bodi meg is vette bánattyába oszt előpézt is adott. Most azutég bánatos a bodi, hogy minek adott felpézt, mikor neki nem kell a züres lott. De így jár az, aki igen benézeget a hódvilágba oszt másokra bizza a maga bajját.

A frenklini bodi meg igen megunta a miszisz, akivel csak úgy együtt laktak oszt hogy szabadulni akart tüle hát igen megkenegette a somfával. Erre a miszisz üzent a nagybotosnak oszt a verekedős bodit betették a rácsos kapu mögé. Ötven tallért fizetett a bodi a kenésér oszt mérgébe elment burdra máshová.

Franklin környékén meg a zegyik miszisz nem igen szívelte a miszterét, de antul inkább a főburdost. Oszt hogy emijatt sokat zongorázott a miszter, hát ecser úgy megkenette a miszisz a főburdossal, hogy még a kenőasszony se kenhette vóna meg akurátusabban. Hát ijjen szerencséje van némejjik miszternek.

De most mán nem szavazok többet, merhogy itt a farsang, hát mondok a sok pihenés után szeretném megforgatni a misziszeket. Oszt amejjik miszisz meg akari emlegetni a farsangot, hát csak izennyen raduvéba.

Mit irnak az előfizetők?

Itt küldöm a 3 beteget, mert repült vagy hat hónapig potyán a Dongó. De nem kell azt gondolni, hogy talán meg akartam csalni a Dongót, hiszen csalják azt ugyanis elegen. A lapot igen kedvelem és továbbra is jártni akarom.

Welland, Can. Vajtku József

A 3 beteget mellékelve küldöm és bocsánatot kérek, hogy egy kicsit késsem, de magam is beteg voltam, mivel bányaszerencsétlenség folytán elvesztettem a bal lábamat térden alul. Kívánok önöknek sokkal szerencsésebb újévet, mint nekem van.

Connellsville, Pa. Kőrösy Pál

K. Kemény ur: Nagyon örülök, hogy visszajöttek az óhazából. Figyelemmel kísértem a lapokat és nagy volt az örömem, hogy olyan szépen fogadták a szülőházában. Mert bár szegény az az ország, de sziv van az emberekben és megtudják becsülni azt, aki olyan sokat tett és tesz a magyar fajtáért. Boldog újévet kíván magyar szeretettel

Duquesne, Pa. Sápos M. J.

Jóleső örömmel vettem tudomásul, hogy az öreg Dongó visszaérkezett szegény megcsontított szülőházánkból. Hála istennek, hogy szerencsésen megjárta a hosszú utat és viszontlátta az édes szülőháza földjét, amit én is szeretnék még egyszer viszontláttni.

Terrace, Pa. Nagy József

Itt küldöm a 3 dollárt, mert nem szeretném, ha megkeresztelnének, hiszen elég az élet keresztjét hurcolni kivált egy özvegyasszonynak. A legutóbbi számban olvastam, hogy szerencsésen megérkesztek s ennek igazán örülök. Hiszem, hogy gazdag tapasztalatokat szerzett Kemény ur. Egyben kívánok úgy önnök, mint kedves családjának boldog újévet sok szerencsével. Szívélyes üdvözlettel

Cudahy, Wis.

Özv. Molnár Istvánné

HONFITÁRS!

Az új évben sem élhet meg levegőből a Dongó.

“Szótbendi” dolgok

VARGA ÉS FISHER A POKOLBAN levő tühányót is megreperálnák, ha alkalmuk volna. Hát nem kell nekik sirni, mert az még mind meg lehet. A Fisher ugyanis oda kerül és akkor majd bádogozhat eleget.

MOLNÁR BUTOROS EGY KUFFERBEN

keresett a minap valamit, de nem talált abban semmit. Nagy mérgeben aztán a zsebjeben kotorászgatott, de bizony abban sem talált semmit. Erre aztán nagyon dühös lett és azt mondta, hogy muszáj kollektálni menni.

DESITS JÓZSEF BESZÉL ANGOLUL

de csak álmában. A multkor be ment hozzá egy ember és azt kérdezte tőle, hogy hányféle nyelvet beszél, amire őt azt felelte, hogy kettőt, -- magyarul és angolul pedig szeretne beszélni.

(A "Pletyká"-ból)

KINOS KÉRDÉSEK

Mi a különbség a Tátra és a szilva között?

— A tanár magyaráz, a puder pedig ragya—máz.

Mi a különbség a Tátra és a szilva mag között?

— A Tátra magas hegy, a szilva mag pedig hegyes mag.

D O M B Y M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghíresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is el-muffol a. Még pedig la kell. akár Pimpócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 5021.

C SER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munició kell ebben a száraz világban, hát csal: szóljon neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

Dr. L. H. HERBERT

VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI

LETUDTUNK újból egy esztendő és eggyel nagyobb számot jelez a kalendárium. Ennyi az egész különbség. Az emberek régi szokás szerint boldog ujesztendőt kívánnak egymásnak és ezzel azután benne vagyunk az ujesztendőben, amelytől természetesen sokkal több jót várunk, mint amennyit a kegyetlen öreg esztendő nyújtott nekünk. Az emberek megbiztatják önmagukat, hogy majd minden másként lesz a drága ujesztendőben, amelynek születésénél nagyokat kurjantottak és még nagyobbakat ittak. Mert kurjantani és nagyokat inni dukál torokon éppugy mint keresztelőkön. Legalább a testi ital hatása alatt lássa rózsásnak a nyavalygó földiember ezt a kegyes világot.

Az amerikai magyarok természetesen ezidén is mindenféle nagy ricsajjal köszöntötték az újévet és olyan fogadkozásokat vágta ki, hogy az ujszülött ijedtében csak úgy kapkodta a fejét ide meg oda. A tapasztalatlan ujesztendő talán el is hitte a nagy fogadkozásokat, mert hiszen nem ismerte még a fogadkozókat. Majd ha kissé megjön az esze, akkor ő s rájön arra, hogy ezek a hangos fogadkozások és ígéretek csak megszokott üres szavak, amiket csak egy-két gyereklelkű ember vesz még komolyan. De az embereknek nemcsak azért van szájuk, hogy egyenek és igyanak, hanem azért is, hogy nagy hangot adjanak ki rajta különösen torokon és keresztelőkön. Mert poharazás közben még nagy legények és büszke magyarok volnánk itt mindannyian.

A hétköznapiokon természetesen alaposan megváltozik a helyzet és a mámoros állapotban nótáért nagybankóval fizető magyar minden garast a fogához ver különösen akkor, ha olyan dolgokról van szó, ahol a tíz centjéért nem ígérnek rövidesen legalább is tíz dollárt. Aki mámorosan szórta a pénzt, az józanon didereg minden fillérért, amit akár hazafias, akár emberbaráti célokra kérnek tőle. Nálunk azt tartják gavallér embernek, aki mámorosan kábult fővel elszórja pénzét polyvaként, pedig gavallér csak az lehet, aki szintiszta józanon, öntudatosan és kérdés nélkül áldoz valamelyes célért.

Amikor boldog újévet kívánok az amerikai magyaroknak, egyuttal azt is kívánom nekik, hogy legyenek már egyszer józanon és öntudatosan is gavallérok.

MAGYAROM!

Hol vannak a betegek?!

MOST MÁS A NÓTA

Az erdélyi magyar és a székely azonban korántsem volt olyan korrupt, mint amilyenek ezek és más anekdoták feltűntetik.

Ugron Gábor, Bartha Miklós, Orbán Balázs, a Wesselényiek, Désy Zoltán, Valentsik Ferenc, Molnár Józsiás, ha élne, Bethlen István, az ifju Ugron Gábor, Polónyi Dezső, Sümegi Vilmos, Ráth Endre és sokan még hitet tudnának tenni róla, hogy milyen fanatikus, lelkes, áldozatkész tudott a székely lenni ott, ahol nem — korumpálták. Sokkal jobbak voltak ők, mint a hírek. Most meg egészen más a nóta.

A legutóbbi román választásokkor nagyon szorongatták a nagyajtai székelyeket, hogy szavazzanak a magyar párt listája ellen. Nem lehetett azonban őket sem erőszakkal, sem pénzzel levenni a lábukról.

— Hiszen maguk — tört ki ingerülten a prefektus — a magyar világban is mindig pénzért szavaztak!

— Egészen más volt az, uram — felelte csöndesen az egyik székely — akkor az egyik is jó magyar volt, a másik is jó magyar volt, ez is pirosfehérzöld zászlót hozott, az is; ha el is fogadtunk egy kis pénzecskét, mégis csak magyar zászlót tűztünk ki. Egymás közt csak elagyegezhettünk egy kicsit, most is megteesszük — de bukaresti szóért, bukaresti zászlóért soha!

JÉGHEGY

Könny voltam az élet pólusán.
Isten mosolygó szeméből estem,
de a megdermedt földi sziveken
én is csak megdermedtem.

És most uszom, mint néma jéghegy
a Tenger mélyén áradt folyókkal
s szörnyü végzet az, ha találkozom
vidám, dalos hajókkal.

Jaj, mennyi szép öröm süllyed el,
ha megpillantják jégcsapos orcám
s közéjük hajtja holt bánatomat
az északsarki orkán.

Jaj, mennyi jaj, rémülő sikoly,
eltorzult bús szem villáma átkoz
s én uszom, uszom, mint egy szörnyeteg
a nagytemérdek gyászhoz.

Áldott Nap, olvaszd meg szívemet,
legyen újra könny, istentől való
legyen újra könny, Istentől való
és sok, sok vidám hajó.

TARNÓCZY ÁRPAD

ESETEK

PULYKAPECSENYE

New Brunswickon Zsámboki Pista, hogy következett a Csikindé, már jóelőre beszerzett a családjának egy hatalmas kanpulykát; volt vagy 18 font.

— Ha már Amerikában vagyunk — gondolta magában Zsámboki, tart-suk meg az itteni törvényt és együnk csikindé estéjén pulykapecsenyét.

Itten Pistánk elhelyezte a pulykát az udvarában egy ketrecben és nap-nap után táplálta mindenféle pulykának való eledellekkel, hogy hizzék, ha akar addig is, míg elkövetkezik az idő, mikor majd vérét kell venni.

A pulyka csak tűrte a szép bánásmódot első nap, második nap, harmadik nap, nem kikkolt az semmi ellen, megevett az mindent, eltúrte ahogy a gazdája megfogdosta a szárnya alatt meg a mellét tapogatván, mennyit hizott tegnap óta, hanem mikor elkövetkezett a csikindé, hát éppen aznap reggel, azt tette, hogy nem volt a ketrecben, sem az udvarban.

Nem volt a pulyka sehol.

Igy aztán szegény Zsámboki egyáltalában nem tarthatta meg az idevalósi csikindéi törvényt.

— Hát mégis hova lehetett? megszökött bizonyosan.

— Dejszen, — sóhajtotta Zsámboki — más pecsenyézett abból csikindékor este, hogy a görcs olyan apró ráncosra huzza össze tőle, mint pulyka taróján a lógó.

HALPAPRIKÁS.

Bognár István new brunswicki szabómester halászni ment negyedmágával a szomszédos kingstoni tóra. Társai voltak: Török Gyuri, Janek és Homoki nevezetű földiek.

Ugy beszéltek meg, hogy ott mindjárt a tó mellett a dombon hatalmas halpaprikást fognak készíteni, azon frissiben, ha fognak valamit.

És fogtak. Potyka, dürgenes, ke-

szeg, paptetű s több efféle apró halak akadtak a horgokra.

Mikor már látták, hogy elég, felosztották egymás közt a szerepeket, fát kerestek, tüzet raktak, halat tisztítottak, s beleaprogatták a kondérba, melyet magukkal vittek a helyszínére.

A paprikás elkészült s a társaság körben ülte körül a bográcsot.

Hát igen jó volt, azt meg kell adni. Dicsérték a saját főztjüket, csak épen Janek bajtárs nem volt megelégedve úgy, ahogy az illett volna.

Csak rágja, csak rágja a darabot, amit a bográcsból kivett s mérgeledik:

— Antikrisztusa ne legyen, de kemény!

— Kemény? már, hogy lehet az? hisz elolvad az ember szájában! olyan ez, mint az írósvaj! Meg vagy te boldulva?

Igy támadtak rá valamennyien Janekra, hogy majd letorkolják. Ám ő nem hagyta magát és csak állta tovább, hogy kemény és kemény; nem tudja se megrágni, se lenyelni.

— Hát köpd ki!

— Ki nem köpöm, mert igen jó levet rágok ki belőle, — hanem igen kemény.

A többiek megint szidni akarták, de Török Gyuri közbelépett. Eszébe jutott, hogy járt ő már valamikor ilyen képen. Akkor is halászni voltak, oszt szépen megfőzték a halat s neki valami farka jutott és az olyan kemény volt, akár a fagyos kutya lába, ő sem tudta lenyelni.

— Hátha te is farkát kaptál?

— Hogy ő nem tudja.

— Mutasd hát, köpd ki!

Végre is Janek csakugyan a tenyerére köpte ki a falatot, mit már majd fertály órája, hogy a szájában forgatott.

Nézik aztán mindnyájan a Janek tenyerén a halat. Hát olyan barnás volt mint a többi falatok, össze is volt rágva, látszottak rajta a Janek

fogai, meg ráncos is volt minden oldalról. Uristen mi lehet ez?

Végre is a Török Gyuri kapta a saját markába, hirtelen egyet kapart rajta körmeivel és már kiáltotta is:

— Nem hal az, hanem bicska!

Mindjárt kap a zsebihez Homoki pajtás és káromkodik is:

— Lám a nyavalya belé, azért nem találtam én a csontnyelű kiskésemet sehol, hogy ime! bele főztük!

Hogy így meg lett állapítva minden, eltűnődtek valamennyien a dolog felett kis derűtséggel; csak Janeknek borzongott a háta meg arra a gondolatra, hogy:

— Jézusmáriaisten! ha nem lett volna a bicska becsukva, oszt' úgy került volna a pofámba!

Juj! nem jó rá gondolni!

(A "Magyar Hírnök"-ből)

Zsazsa podgyásza

Fedák Sári, felfedezettjével, Mindszenty Tiborral, az új Valentinóval nemrégiben utazott el Budapestről. Akik ott voltak a pályaudvaron az elutazáskor, azok mondják, hogy Zsazsának annyi podgyásza volt. Hogy majdnem külön pakkocsit kellett kapcsolni a párisi vonathoz.

Az indiszkrétebbek kikérdezték még a hordárokat is, hogy milyen fajsúlyiak voltak a csomagok és erre egy hordár keservesen panaszkodott, hogy a "nagyágának" mennyi nehéz ládái vannak. A vonat Zsazsával, Valentino Tiborral s a csomagokkal el is ment Párisba, majd onnan Le Havrebe, majd a Páris nevű luxus oceánjáróra szálltak és valahol most vigan szelik az Atlanti Oceán hullámaikat.

Zsazsa is, meg az új Valentino is nagyban reménykednek, hogy sikerül az üzlet s Hollywood mint a nagy Rudolfo legitim utódját, fogadja Mindszenty Tibort.

Fedák Sári, akit mindig kitűnő üzletszakértőnek tartottak, természetesen gondoskodik mindenféle reklámról is s mert Amerika a blöffök hazája, nem riad vissza blöffötől sem. Most kitudódott, hogy azokban a kofferekben, amelyeket a szegény hordárok ménkő nehezeknek szidtak, mit cipelt magával a kitűnő Zsazsa, Amerikába. Itt Budapesten százezer számra apró zsebnaptárt készített. A cimlapon az új Valentino arcképe diszeleg s alatta pedig, mint manageré, Fedák Sári neve.

Ezekkel a noteszekkel akarja elárasztani Zsazsa Amerikát és így akarja az amerikai szívekbe belopni az új Valentinot.

A HORTOBÁGY PUSZTÁN

A lomha vicinális lassan dőcög a pusztán. Tüdeje rossz, egyre köhög, tüszköl. Az állomásokon meg-megpihen. Nagyon kell nógatni, hogy elinduljon.

A vonat tele van vadással. Vidám kacaj. Jökedvü adomázás és füst van bőven. A jó erős kisüstönfött sorba jár. Még az is iszik most, aki nem szokta használni. Libázni mennek a Hortobágyra.

A nap feljött gyönyörű. A szinek ezer pompája előzi meg a fáradhatatlan Napot. A keleti égbolt szinpadí fényben uszik. Fekete felhők züllött foszlányai festenek alá a mesebeli panorámának. Az ég királynője méltóságteljesen előlép. Hűs szellő szárnyán repül tova fényes tekintete. Sugarai megaranyozzák a pusztai avart. Ragyog minden a késő őszi verőfényben.

Fent libasereg huz. Gágogva nézik le a földieket. A sok "libagyilkos" az ablakhoz szalad. Nézi-nézi a tovaszállókat. Még a hűséges kutyák is bájosan szükölnek uraikra.

Ebred a puszta

A kis ostoba birkák most kelnek fel. Fejét felemeli a jámbor. Fektében a nap felé fordul. Feltérdel. Pihen. Talán rövid imát mond a nagy Tedemtőhöz, hogy új reggelre ébresztette. Feláll. Egyet béget, Megrázza bundáját. Lehull róla az avar szemetje. Megtisztalkodott. És így egymásután. Folytatják, ahol elhagyták: legelnek.

Tul a Hortobágy-folyón hangos kolomp szól. Hatalmas gulya legelészik. A marhák is a Nap felé fordulnak. Harapnak egyet az avarból, feltartják fejüket, hangos énekkel üvözik a felkelő Napot.

Minden élő dicséri az Urat.

A pásztor a legjobb libavadász

Az apró szikfokokat kerülgetem. Viz nincs benne, csak sár. Annál rosszabb. A csetkák és nádfük közt traccsol a ruca, veszekedik a liba.

A szikpadkán juhász áll. Nagy felköt's bundája sarkig ér. Jó bárány-sapkáját huzza ki fejéből. Összehajítja és a bunda aljába teszi. Fejébe kalapot tesz. Átöltözik. Fél kezével hol kalapját, hol bajuszát igazgatja.

— Használjk a nyugodalom! — bátya.

— Köszönöm, hasonlóképen, vót reggelig! — fogadja.

— Így már valamit olyan rosszul néz ki — tartom felé a kisüstönföttet.

— Jókézbe' van, uram! — mondja

tisztességtudóan, nem inna, mig én nem iszom.

— Na, Isten éltesse! — iszom egy kortyot a méregből.

— Az Isten tartsa meg! — köszönti rám és jót huz belőle. Köhent egyet. Visszaadja.

— Jó egy ital, ez nem látta a fináncot. — dörmögi.

A zombékos kezd élénkülni. Én lefekszem a szikpadka aljában. Juhászom figyelt. A libák jönnek. Bizalmasak. A juhász úgy áll, mint egy szobor. Bámul a nagy világba. Egy öreg gunár felélepeget. Néz rá, mintha kérdené valamit. Nem értik egymást. A liba oldalt fordul és a zöldes fűvön legelészik.

A juhász lassan előveszi a bunda alatt rejtgetett vadászpuskát. Hirtelen rálő. Telibe találja a merész gunárt. Felfordul. A juhok megrebbennek. A puli ugatva a halott libára rohan. Megszaglássza a meleg vért. Örvendezve hizelgi körül gazdáját. Gratulál neki.

— Ezt jól találta, bátya!

— Katona vótam én, uram!

— Hányat lő így naponta?!

— Amennyi elég, haza is küldök. Magunk is ezt esszük.

A karámnál is libahus fő rost

— Megkinálok az uraságot is, hogyha meg nem veti.

A juhász birkáját hűséges szolgáljára, a pulira bizza, lassan megindul a jellegzetes nádaloktmánya felé. A karám félkilométerre van tőlünk. E juhszárnyéktól száz lépésre van a vasaló. Tetejetlen konyha nádból. Ez is hortobágyi specialitás. Mögötte a kunyhó szintén nádból. Ez az elegységnek és a gunyának épült.

A vasaló füstöl. Ajtaja nyitva. Pazar illat árad ki belőle. A jó száraz ganétüzön fő a libapecsenye. A gyakorlott orr megérzi, hogy ma nem birkahus fő.

Nagy, zsiros fattyu jön ki az ajtón. Dől belőle az egészség. Az egészségügyi kongresszuson reklámképpen mutogathatnák. Köszön illedelmesen. — Mit főzöl drága öcsém? — kérdem bizalmasan.

A fiu ránéz gazdjára, hogy szólhat-e? Biztatást kap.

— Hust! — feleli röviden.

— Ez a liba tegnap került, mára megfőztük — egészíti ki a számadó.

— Hát te vadászol-e, kedves öcsém? — kérdem a kormos bojtártól.

— Én nem, én csak koppasztok meg főzök — feleli mosolyogva.

Lassan behuzódik a vasalóba. A

koslatóval megpiszkálja az árvagané-tüzet. A bográcsban reszket a libahus.

— Fordítsd meg csak, Pista, tán jó is lesz az már!

A fiu leveszi a nagy bográcsot a szolgafáról, amugy parasztosan megfordítja a libatestet. Felsőleges illat árad szét a kunyhó körül. Vissza sem akasztja a bográcsot. A kunyhó mellett a gyepen leteszi. Mellélülünk. Eszünk.

— Hát csak jól élnek itt kendtek! — töröm meg a csendet.

— Most az ideje, uram!

— Sok liba jár itt? — kérdem.

— A vadászok elhajkurásszák őket erre. Ők nem lünek egyet se. A liba minket ismer, oszt könnyen a csü elibe kerül, — magyaráz az öreg.

— Osztán tegnap is kettőt tanáltam, nem tudott repülni, — egészíti ki a fiu — behoztam. Meg a kutya is hozott egyet.

— Szárnyalt libák voltak, — magyarázom.

A kunyhóban négy liba lógott felakasztva a nagy bundák mögött.

Az éjjeli libalesen

A novemberi délután nagyon rövid. Az este mindjárt ott van a dél után. A vadászok már készülődnek a lesgödörkhöz.

A libák is érzik az estét. Mozdulnak. Óriási csapatok huznak a Tisza felől. Még látnak. Megpihennek a legelőn és a vetésen. A gazda nem

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg.
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a félhótt is
Táncos kedvü marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario Str., Buffalo, N. Y.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZÉD.

Amelvik clevelandi magyar házánál
a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó
intézete, amely a legjobban berendezett
a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, O.
MINDKÉT TELEFON.

örül neki. Gágognak, veszekednek, nyugtalanok. Néha megrebbennek. Mint a sűrű köd gomolyog a földön a hangos társaság.

Impozáns látvány a félhomályban. Még nem jönnek közel. De oldalt szól a puska, ide nyomja a libahadat az oldaltámadás.

Felettünk kisebb hadak szállanak. Látják a legödröt, magasan szállnak. Nem mozdulnak. Egy-egy türelmetlen vadász rásüti puskáját. Hiába, a vezérliba nagyot kurjant és repül a rend tovább.

Az alkony leszállt. A libák repülnek befelé. Nem szállnak. Hangtalan suhannak el felettünk. A jó szemű vadász látja, a rossz szemű sejtí. Megindul a lövöldözés. Szól a puska. Hull a zsákmány. Egy harctér a környék.

Barátom egy kis liliket megszárnnyalt. Esdő tekintettel néz ránk a kis ostoba. Életéért esd. Nem bántottuk. Kikötöttük az árvát csalinak. Vártunk. Rájön a többi. Jó zsákmányt hoz a szerencsétlen.

Csend van. Csak a távolból szólnak a fegyverek. A kis lilik egyszerre elkezd sirni, jajgatni. Rángatja a kötelékét. Élesszemű, kitünő vadász barátom meglátja a bajt. Oda lö. Egy óriási rétisast sebzett meg halálosan. Odaszalad. Megkapja lábát. A sas összeszedi minden erejét. Hatalmas csőrével beleragad barátom csizmájába. A csizmát meghasítja. Új lövés kioltja életét a hatalmas rablónak. A sas hű párja a veszélyt érezé, segítségül jött, de visszavonult a puska elől.

Körültünk szólott a kolomp. A gulyás jártatta éjjel a marhát. A látóhatáron itt-ott ragyogott a tűz. Pásztor-tűz ez. Az árvagané izzott és világított, hogy a pásztor tudja a koromsötét éjben, merre van a kunyhója.

A hajnal közeledett. A liba újra mozdult, jókor ébredtek. Szálltak ki a Tisza felé enni és inni. A vadászok újra munkába álltak. A puska újra szól minden irányban. A megrémült vadludak csak felfelé tudnak menekülni. Magasan szálltak, hogy kikerüljék a biztos halált. Így is sok zsákmányul esett a hajnalon.

A Nap újra feljött. A puska megpihent. A vadászok bő zsákmánnyal megrakodva jöttek az állomás felé. A gulya megpihent. A gulyás-bojtár pedig felcsapott libahordárnak. Vitte a bő zsákmányt az uri vadász után. Mert ilyenkor nagyon sok nagy ur felkeresni a Hortobágyot.

Volt regény, volt kaland, jókedv és áldomás; de liba is volt bőven.

ECSEDI ISTVÁN

VETERÁN PESTA

régi amerikas és Zöldfülü Marci

BÓDOG ulyesztendőt kívánok mindközönségesen a zamérikai magyaroknak, de legsült azoknak, akik emberek a talpokon. Merhát elegen vónánk ugyan itt, de mán nem minden ember egyforma, mer némejjiknek akár fokossal lehetne verni a fejét oszt még akkor se gyűne észre.

Oszt a krizmusz meg a zulyesztendő igen órajtosan elmúlt, merhogy vót ivás rogyásig. Aszmondik, hogy sok ember meghalt a mérges italtul, de ki báni, csak innya lehessen.

Magunk is igen akkurátusan belötyintettünk, így oszt nem igen tudok most sok mindenről beszélgetni, pedig szerettem volna. De hát csak zccer van egy évbe ulyesztendő, hát mondok legalább akkor igya magát teli a szegény ember.

A gyüvőre maj elkezdem, hogy jutottunk el a zókontriba oszt hogy mi is vót ott.

MILLEN IDŐK.

— Na, mondhatom, szép kis jogrend van itt Pesten.

— Miért?

— Tegnap este két fiatalember békésen igazoltatni akart egy Darvay nevű hatvani embert, mire az szó nélkül megverte őket.

ALAPOS OK

— Mondd csak, Weiss, miért ebédel a Blau mindennap nálatok? Hiszen mindig utáltad és ki nem állhattad őt?

— Az igaz — mondja Weiss — de a feleségem rettenetesen főz és Blau meg meri neki mondani.

Franklini figurák

PASSAIC-ból felrándult három bodi hálaadás napján a franklini komához. Volt is testhez álló italokból bőven, de a szőlőlében se volt hiány s így ugvancsak holdvilágosan indultak hazafelé a vendégek. Távozás előtt egy nagy kakast kapott ajándékba a passaici koma s így nagy volt az öröm. Ámde utközben egyszer csak nagyot köpött a gép és a Pilátusnak se ment tovább. A passaiciak erre haditanácsot tartottak, hogy mitévők legyenek. Az egyik azt indítványozta, hogy nyergeljék meg a kakast és azon menjenek haza. Végül mégis csak abban állapodtak meg, hogy telefonálnak a franklini komának egy másik gépért. A koma meg is ígérte, hogy küld nekik gépet, de azért nagyon kíváncsi volt, megvan-e még a kakas. A passaiciak visszafeltek, hogy megvan és kakas-háton mennek vissza Passaicra.

Elhatározták a franklini bodik, hogy hozatnak egy tudós asszonyt, mert ebben a romlott világban mégis csak dukálna megtudni az igazat. Mikor a tudós miszisz megérkezett, összejöttek a bodik és misziszek valami huszonkilencen és a tudós miszisz jószolt nekik koponyaként négy dollárért. No, de legalább megérte az árát, mert az egyik bodinak azt jószolta, hogy a miszisz meg fog szökni, a másiknak pedig, hogy ellopják az automobilját. Így ment ez sorban. Elmúlt egy darab idő, de egyik jóslás se teljesült be és most igen mérgesek a bodik, ha valaki azt kérdezi tőlük, hogy mikor hozatnak megint tudós asszonyt.

Az egyik miszter sehol se tudott burdon lenni csakis a komájánál. Mondogatta is, hogy az ő komájánál nincs derekabb ember a világon. Hát ez be is bizonyosodott, mert egyik este nagyon nézegették a holdvilágot a hotelben, majd pedig később az egymás hájába kaptak és a miszter ugy kupán billentette a komát, hogy el kellett vinni a kórházba. No, de a közmondás szerint: "koma, nem koma, de le a cseresznyefáról!"

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVÉD

322 Leader-News Bldg. Cleveland, O.

A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1389

HIRES EMBEREK

LUIGI LABLACHÉ.

a XIX. század híres tenoristája, igen szórakozott ember volt. Egy alkalommal, mikor Firenzében vendégszerpelt, egy reggel meghívót kapott II. Lipót toszkánai nagyhercegtől. Lablachenek, mikor megérkezett a Pitti palotába, több ur társaságában, hosszabb ideig kellett várakoznia az uralkodó előszobájában. Minthogy a tenorista a jelenvoltakat mind ismerte, megkérte őket, engedjék meg, hogy kalapját fején tarthassa. A következő pillanatban megjelent a szolgálatot teljesítő kamarás és jelentette, hogy őfelsége azonnal beszélni kíván Lablache urral. A művész sietségében nem gondolt arra, hogy kalapja a fején van és hamarosan felkapta a legelső kezeügyébe eső kalapot és belépett a nagyherceg szobájába.

II. Lipót Lablache láttára hangosan felcacagott. A művész elképedt és miután meglepetéséből felocsudott, bátorságot véve magának, megkérdezte a fejedelmet, hogy mi indította ilyen jóízű nevetésre.

— Mondja csak, kedves Lablache — kérdezte ekkor Lipót, — a két kalap közül melyik az öné, az, amelyik a fején, vagy az, amelyik a kezében van?

Lablache, ki csak ekkor jött rá szórakozottságára, így felelt:

— Felső, olyan embernek, aki elvesztette a fejét, bizony két kalap egy kissé sok.

BERNARD SHAW.

a népszerű angol humorista, arról híres, hogy sohasem jár színházba, kivéve, ha saját darabját adják. Valaki megkérdezte tőle ennek okát.

— Hogy miért nem járok színházba? — szólt Shaw szelíd humorral, — hát csak azért, mert oly rettenetesen horkolok, hogy biz ott én miattam senki más nem alhatna.

HAGENBECK KÁROLY.

a híres hamburgi állatkert igazgatója, egy napon, midőn pihenés céljából vidéken tartózkodott, az állatkert gondnokától levelet kapott, melynek két utolsó sora így hangzott:

— "A Bob csimpánz beteg, úgy látszik, társat kíván. Mit tegyünk addig, míg ön visszatér?"

LEOPOLD MAYER.

a híres osztrák zongoraművész, egy alkalommal Schrönbrennbán játszott I. Ferdinánd előtt. Az uralkodó beteg volt, de azért felkelt ágyából, hogy a híres művész játékát meghallgassa. A hangverseny végén a zenészt nagy ünneplésben részesítették.

Ferdinánd is felkelt zsölyéjéből, a művészhez ment és meggyőző hangon így szólt hozzá:

— Láttam már Chopint. Lisztet. Thalberget és Európa összes híres zongoraművészt játszani, de még nem láttam egyiket sem annyira izzadni, mint önt. Ön valóban csodálatos.

ANATOLE FRANCE.

egy alkalommal egy híres énekes hangversenyén vett részt. A hangversenyteremben a baloldalán egy feketeszakállas uriember ült, míg tőle jobbra minden hely el volt foglalva.

— Uram szólt Anatole France a feketeszakállas urhoz, miután már nem tudott uralkodni bizonyos nyugtalanságán — legyen olyan jó három vagy négy hellyel üljön odébb.

— És miért, ha szabad kérdeznem? — kérdezte a másik kihívóan.

— Kérem, azt ne kérdezze, azt a józan ész tudtára adhatja önnek. Tehát kérem, legyen olyan jó helyet cserélni.

— Önnek most már meg kell mondanania, hogy miért kívánja, hogy helyemet elhagyjam!

— Uram, miután ön kívánja, tehát megmondom, bár vérzik a szívem, hogy önt meg kell sértennem: mert ön

oly bűdös, hogy nem tudok a szomszédságában ülni.

— Ezer mennykő! Holnap elküldöm önhöz segédeimet. Kadra vagy pisztolyra megyünk, ahogy önnek jobban tetszik!

— De hogyan, uram! — jegyezte meg nyugodtan Anatole France. — Azért párbajozni kell, mert én önt bűdösnek találok? Ez nem észszerű! Mert ha ön megöl engem, nem lesz kevésbé bűdös; és viszont ha én ölöm meg önt, akkor még bűdösebb lesz.

NICOLAS CARNOI,

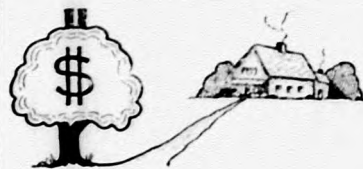
a híres jakobinus, ezt mondta egy alkalommal Talleyrandról:

— Ha ő annyira utálja az embereket, ez azt jelenti, hogy nagyon sokat tanulmányozta önmagát.

RYDE

"SAMU" KÖSZÖNT

Samu boldog ujesztendőt kíván a magyar néniknek és bácsiknak, de az új pikcséje még nincs meg és azért nem akart sokat beszélni. Azt mondja, ha nincs új pikcser, hát nincs beszéd.

FÉRFIAK!

Vegyenek vagy

béreljenek

FARMOT

a kitünő és jólfizető

GENESSEE VÖLGYBEN

(Livingston County)

Nyugati New York

Kitünő alkalmat nyerneik itt fiatal farmerek, akik valami pénzzel bírnak. A farmok nagyszerűen megfelelnek tejtermelésre, zöldségek, gyümölcsök, alfalfa, timothy, buzatermelésre, vagy szarvasmarha és bárány nevelésre. Jó utak, piacok közelben, kitünő iskolák és a legjobb vasuti összeköttetés.

Irjon azonnal az alábbi címre:

"H"-FARM DEPARTMENT
LEO M. ALLEN, Manager

LIVINGSTON COUNTY

TRUST COMPANY

GENESEEO, N.Y.

Az Aranybika előtt

Hosszu, hosszú idők után újra itt állok az Aranybika előtt. Uj, más Debrecent látok.

A Nagytemplom terén pálmás park. A fiakkorsoron a régi egylovas bárkák helyén taxiautók légiója. Sárga autobuszok kanyarodnak az uj Bika elé, a kisvonat sinjein villamosok futnak, cifraszűrös, gubás, bekeccses embert semerre nem látok, tuzoktollas kalapu pusztai legényeknek hire-hamva sincs már, sportsapkás alakok, elegáns urak, kurtaszoknyás dámák korzóznak a hajdani Piac-utcán... Más világ ez, mint amelyről Ady irt még verset "Vasuttól a Nagyerdőig" címmel...

Mély morgással megzudul a Rákóczi harang. Ő még a régi, ez a hajdani Debrecent méltóságos hangja.

Egy fürge, ügynökökéle ember reám ismer.

— Áá, alászolgája! Ugyebár, alig teccet megismerni Debrecent? Hehe... Ugyebár? Pezseg, akárcsak Nagyvárad. Nemhiába, hogy sokan áttelepedtek ide a mi népünkben. Ez a város azóta él csak! Ugy éljek!

Hadar, gesztikulál, esős szájjal magasztalja az uj Debrecent. Ugy tesztek, mintha reáhallgatnék. De csak a Rákóczi zord, szinte haragos morgását hallom, amely a multat idézi elő. Idézi a régi Piac-utcát, az ekhós szekereket, az ötös fogatokat, a cifraszűrös embereket, a kétágba font haju civákat... a régi Debrecent.

És egyszerre, mint valami árnyék a multból, az autók fürge sorában föl-tűnik egy talyigás. A kétkerekű alkotmányt rossz gebe huzza, a rozoga nyereg is ott van a hátán... és igen, igen... megismerem Pongor Gábor hajtja, hófehér a haja, de ő az, a Bugyi Sándorok örök típusa. Reászólók. Megrántja a gyepőt, végigmustrál. Egyszerre észbekap, leugrik és hirtelen két reszelős tenyere közé kapja a kezemet.

— Nahát, ides egy urfikám! E mán nagy öröm! Megteccet öregedni!

— Teccett a fenének, Pongor komám!

Nevet.

— Tisztesség ne essik, szólván!

Megkérdi, hogy vagyok. Azután csak ugy dől belőle a keserűség.

— Rámismer urifikám? Ugyi hogy nem? E Debrecen? Ahun mán vige a talyigás iparnak? Hogy a hóhér meszelje be a mejjít, aki ezt a szip várost így elgyalázta. Vige a világnak urfikám! Nincs mán debreceni béles, nincs mán mizes mogyoró... Éhenhalnak a szürszabók... itt mán csak ez a bűdös ótó szaladgál.

Kiköpött.

— Pocsik világ ez uram! Vige Debrecennek, ammondó vagyok. Tesék mán odanizni... rigen a jéfélek se ötztek így... ellehetne rulla inekelni, hogy: "van neki van neki térdig érő kis kötője..."

Ujra kiköpött.

— Nékem mán a kisvonat se teccett! Mán akkor megmondtam, baj lesz ebből, még pedig nagy! Ehen van ni! Jól profétáltam. Vége van Debrecennek!

Zuhogott, áradt belőle a keserűség, míg csak vissza nem kapazkodott a talyigára. A gebe elcsoult a talyiga, dőcögött odább, odább, mint-ha valami halottasszekér lenne... Autók futottak vele szembe, mellette. A régi és az uj Debrecen...

A Rákóczi elhallgatott. A Nagytemplom két hatalmas tornya ikeróriásként némán nézett, meredt óraszemével a civisek elbérmált városára, mintha gondolkozna, töprengene, hova is lett a Csokonai Debrecene?

PÉTERFI A.

EMLEKEZTETŐ

Özvegy Kohnné szomszédjának van egy disznaja, ezt nézegeti órák hosszáig Kohnné.

— Miért nézegeti annyit azt a disznót? — kérdi a szomszéd.

— Azért, mert a farka ugy hasonlít egy S betűhöz és a hányszor látom, mindig eszembe jut az én szegény Samum.

BIZTOS

Főkortesnek jelentkezik egy helybeli ur a Pestről jött képviselőjelölt-nél.

— Na és aztán biztos maga a dolgában? — kérdezi a jelölt.

A főkortes büszkén feleli:

— Hogy biztos vagyok-e?... Még csak két választást vezettem és máris három házam van.

FIATALODÁS

Kohnné nagyon szeretne tetszeni férjének, e célból külföldre utazik, hogy fiatalító kurát vegyen.

Két hónapi távollét után hazatérve, férje nyakába borul:

— Na, hogy tetszem neked, Samu-megfiatalodtam?

— Hogyne, drágám — feleli Kohn — legalább is két hónappal fiatalodtál meg, mert most ép ugy nézel ki, mint mielőtt elutaztál.

TUDOMÁSUL

Akik értesítést kapnak, hogy lejárt az előfizetésük, azok ne várjanak újabb értesítéseket meg végrehajtót. Az értesítések kiküldése munkába és pénzbe kerül, személyesen pedig nem lehet mindenkit felkeresni. Dugja tehát borítékba a 3 dollárt, írja rá a borítékra nevét, pontos címét és küldje el a Dongónak. Ez a rend.

AZ UJ ESZTENDŐ

alkalmából mindazoknak a jóbarátoknak és üzletfeleknek, akik az elmúlt esztendőben lehetővé tették üzletünk fejlődését és békés haladását: hálatelt szívvvel mondunk köszönetet.

A nagy bizalomra melylyel a magyarság az elmúlt évben megajándékozott, a jövőben még fokozottabb igyekezettel törekszünk rászolgálni. A legjobb árut a lehető legalacsonyabb áron kívánjuk adni.

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

legnagyobb magyar vas- és festék-kereskedők Detroitban

8013 W JEFFERSON AVE.

DETROIT MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A megvett árut házhoz szállítjuk.

Csálinál a csárda

Ki van festve,

Odajár a magyar

Nappal s este.

Aki oda bemegyen,

Soes reszket s fázik,

Mert a Csáli csárdájában

A jókedv tanyázik.

52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

SZÓT KÉREK

BOLDOG ujesztendőt kívánok minden embertársamnak, még azoknak is, akik nekem nem igen kívánnak valami nagyon boldog ujesztendőt. De ez nem baj, mert hiszen mindig voltak és lesznek emberek ezen a világon, akiknek az az alaptermészetük, hogy akár okkal, akár pedig ok nélkül, de mindig csak rosszat kívánnak másoknak.

Én nem kívánok senkinek rosszat, de annyit mar csak mégis kívánhatnék, hogy az ujesztendő alkalmából végre-valahára megfizetnének azok, akik hátralékban vannak a Dongónál. Magyarországi tartózkodásom alatt ugyancsak mostohán bántak a hátralékosok a Dongóval és bizony nagyon kevesen fizettek. Talán attól félték, hogy én majd szépen ott maradok a pénzükkel.

Most azonban itt vagyok és ez a veszedelem is elmúlt. Most azután kiki megtehetné kötelességét és ezt el is várom mindenkitől, mert nagyon meguntam ezt a lehetetlen állapotot. A Dongónak sok ezer dollárja van szanaszéjjel, nekem pedig itt szegyenkezniem kell, mert nem tudok úgy fizetni, amint szeretnék. Nem panaszkodni akarok én itt,

hanem csak őszintén megmondom a valóságot. Hajlandó vagyok továbbra is dolgozni, továbbra is szerényen elégedélni, de azt már senki se kívánhatja tőlem, hogy az önérzetemet is feláldozzam mások hanyagsága miatt.

Akinek nem kell a lap, az ne járassa, de aki járátja, az fizessen meg érte. Tőlem pontos fizetést kívánnak és így én is pontosságot várok az előfizetőktől. Mert legalább is különösnek tartom azt, hogy én itt folytonosan rimánkodásra legyek kényszerítve akkor, amikor tisztesen is rendezhetném dolgomat.

Én többet nem rimánkodok, de nem is küldöm azoknak a lapot, akik nem fizetnek; mert nagyon meguntam azt, hogy állandóan a hátralékosok áldozata legyek.

Magyar szeretettel
KEMÉNY GYÖRGY

FASCISTA

— Te, én azt hiszem, ez a Kohn fascistának készül.
— Miből gondolod?
— Mindennap feketébb lesz az inge.

KEMÉNY GYÖRGY

előadása magyarországi utjáról

ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI MOZGÓKÉPEK

kisérétében most

JANUÁR HÓ 18-ÁN,

kedden este 1/28 órakor

A GEGUS TEREMBEN

(volt PENINSULAR HALL)

JEGYEK KAPHATÓK a Detroiti Ujság kiadóhivatalában, Gegus Testvérekénél, Krause Bertalan virágkereskedésében (8133 West Jefferson Ave.)

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLÁR BIZTOSITEK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénsküldés, jogi tanács és hajójegy.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hites közjegyző Ohio államban. 512 Society for Savings épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:
Cuyahoga Central 3350-E. Bell Main 5720

Magyarországba

vagy onnan ide

BRÉMÁN ÁT

A legnagyobb és leggyorsabb német gőzhajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóin.

Kizárólag csinos harmadik osztályú stateroomok.

LESZALLITOTT ÁRU KÖRUTAZÁSI HAJÓJEGYEK

Felvilágosításért forduljon bármely helyi ügynökhöz vagy

NORTH GERMAN

LLOYD

32 BROADWAY, NEW YORK.

TALÁNY
MI EZ?

c S BAR át át
Be — át át

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1927 január 18.

HELYI KÉPVISELŐKET

keresünk minden olyan magyarlakta helyen, ahol nincsenek a Dongónak megbízottai. Minden jelentkezést köszönettel veszünk.

ÉRTESETÉS

Akik értesítést kaptak, hogy lejárt az előfizetésük és a jövő számig nem rendezik a hátralékot, azok ne várjanak több Dongót.

A "Dongó" képviselői

ALPHA: N. J.: Varga András.
AURORA, ILL.: Fodor K. József.
AKRON, O.: Ignác István.
ALLIANCE, O.: Szabó Károly.
ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.
BUFFALO, N. Y.: Hörsöky József és Puj Péter.
BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.
CLAIRTON, PA.: Király János.
CLEVELAND, O.: Bazsó András.
COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.
DAYTON, O.: Pohl János.
DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.
DANTE, PA.: Szabó István.
FRANKLIN, N. J.: Bene András.
GRAY, PA.: Gemeiner András.
HOMESTEAD, PA.: Nagy József.
KENMORE, O.: Tomor Antal.
LEECHBURG, PA.: Takács András.
KULPMONT, PA.: Marosi György.
MILWAUKEE, WIS.: Beleznyay F.
NEW YORK: Demeter K. József.
NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.
NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc
PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.
PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.
PHILADELPHIA, PA.: Kuzman Antalné.
PHILLIPSBURG, N. J.: Németh Zoltán.
PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.
ROEBLING, N. J.: Agócs József.
SHARON, PA.: Kuti Tamás.
ST. CLARSVILLE, O.: Kovács János.
ST. LOUIS, MO.: Nussbaumer E.
TRENTON, N. J.: Baltovics István.
TORRINGTON, CONN.: Soós András.
TUG RIVER vidék: Móra János.
TOLEDO, O.: Juhász Mihály.
YOUNGSTON, O.: Mrs. B. MIHÓK.

Kemény Györgyhöz

Irta: SIMON ISTVÁN

Isten hozott magyar költő,
Vas András írója!
Szeretettel köszönt, aki
E sorokat rója.

Szeretettel köszönt s fogad
Debrecen is Téged!
Hisz eljutott hozzánk is a
Hired, dicsőséged!

Rég elmentél a hazából
Magyar fővel s szívvel.
Tán tudtad, hogy idegenbe
Kötelesség hív el?

Visszajöttél magyarabbul,
Mint valaha voltál.
Mert számodra odakünn is
Hazánk volt az oltár.

Azt munkáltad, hogy ott künn is
Szeresse mindenki
Az ó-hazát s ennek nyelvét,
Bármilyen rég ment ki.

Még a gyermek is szeresse,
Született bár ottan,
Hogy az apja ne kerüljön
Sirba kárhozottan!

Ezt munkáltad, ezért áldunk,
Az Isten is áldjon!
Ez az áldás lássék meg még
A Kemény-családon!

Szives tudomásul

Szives tudomásukra hozzuk a Dongó előfizetőinek, de még inkább hátralékosainak, hogy 1927 január elsejétől kezdve új divat lesz a Dongónál és pedig az, hogy csakis azok kapják a lapot, akiknek rendben van az előfizetésük. Akinek lejárt az előfizetése és egy hónapon belül nem rendezi az előfizetést, annak nem küldjük tovább a lapot, mert kintlevő pénzzel nem lehet kifizetni a Dongó számláit.

PRÓBÁLTA

Kohn egy este a Ligetben sétál s egyszerre egy hitsorsosát pillantja meg, aki a derekára hurkolt kötéllel egy fán lógott.

— Hát maga mit csinál itt? — kérdi tőle.

— Meguntam az életemet, hát felakasztottam magam.

— Maga bolond, akkor a nyakára tege a kötelet!

— Próbáltam ugyanis, de nem kaptam levegőt.

A "Dongó" postája

Boldog ujesztendőt kívánunk mindazoknak, akik megérdemlik.

F. O. Csekélység! Csak két éve hátralékos és azon panaszkodik, hogy valahol elmaradt egy Dongója. Legyen szives és bocsásson meg nekünk.

V. Gy. A szokásos karácsonyi meglepetésért köszönet. De minden más-ként mehetne, ha legalább száz magyar így gondolkoznék.

O. S. Még a cigány lagzinak is vége van egyszer s így a mi türelmünk se tarthat örökké.

B. A. Azt a kiskésit neki, hát a pipa elmaradt. No, de majd lepáljuk valamikor.

Sz. G. A harag nagyon árt a szépségnek, meg aztán a haragos embernek ritkán van igaza.

Többeknek. Köszönet a jókívánságokért. Hasonló jókat kívánunk.

H. P. Köszönet a betegekért, meg a tréfákért. Mindegyiknek hasznát vettük.

FOGALOM

— Hallom Kohn ur, hogy Kovácsra akarja megmagyarosítani a nevét, pedig kár, büszke lehetne a nevére.

— Miért?

— Na hallja, ez a név már egy fogalom.

ELADÓ 80 aker jó föld, házzal és melléképületekkel, jó kuttal és kistóval. Ara 3200 dollár részletekben. 2 1/2 mérföld West Branch-hoz. Kath. iskola és templom, vasut, tejsűrítő telep stb. a közelben. Cim: Thomas Harcourt, West Branch, Mich.

Hegedüs Pál

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyet minden vonalra. — Aki pedig nyakmerevésben van, az kaphat nála bedörzsolésre finom olajat.

Vas András

VERSES MESE
A VÁNDORMADARAKRÓL
TIZENKÉT RÉSZBEN

KEMÉNY

Irtá

KEMÉNY GYÖRGY

1

9

2

2